

11-10-2024 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β΄

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων,
καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν † Θεοφάνους τοῦ Ὁμολογητοῦ,
Ἐπισκόπου Νικαίας, τοῦ Ποιητοῦ καὶ Γραπτοῦ.

Ἦχος $\frac{\text{L}}{\text{q}}$ Πα^ο

$\overset{\text{M}}{\chi}$ $\overset{\text{Π}}{\pi}$ $\overset{\text{Π}}{\theta}$ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν
 $\overset{\text{Δ}}{\alpha}$ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου $\overset{\text{Π}}{\pi}$ $\overset{\text{q}}{\theta}$

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

$\overset{\text{Π}}{\pi}$ $\overset{\text{Π}}{\theta}$ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν
 $\overset{\text{Δ}}{\alpha}$ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος $\overset{\text{Δ}}{\alpha}$ εν ο
νο μα τι Κυ ρι ου $\overset{\text{Π}}{\pi}$ $\overset{\text{q}}{\theta}$

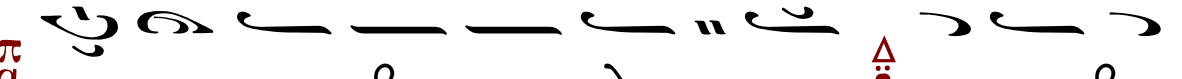
Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

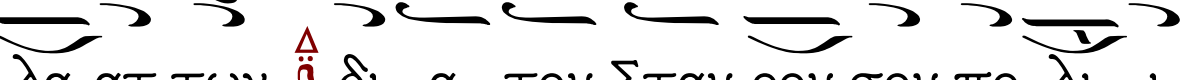
Τῇ Παρασκευῇ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ μετὰ τὸ Θ.Κ.

Ἦχος $\frac{4}{\flat}$ Πα^ο

$\overset{\chi}{\pi} \overset{\Pi}{\eta}$
 $\overset{\pi}{\eta}$ **Γ**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου $\overset{\Delta}{\eta}$

και ευ λο γη σον $\overset{\Delta}{\eta}$ την κληρο νο μι αν σου

 $\overset{\pi}{\eta}$ νι κας τοις βα σι λε ευ σι $\overset{\Delta}{\eta}$ κα τα βαρ

βα α ρων δω ρου με νος $\overset{\pi}{\eta}$ και το σον φυ

λα ατ των $\overset{\Delta}{\eta}$ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

τε ευ μα $\overset{\pi}{\eta}$

Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

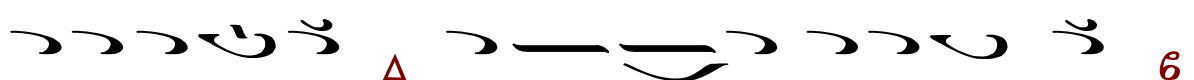
Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Α
χραντέ ^Δκαιταῖς σαῖς ἰ κε σὶ ἰαῖς τῶν δει
νωῶν ἐκλυτρουμένοι ^πτῶ σταυρωτοῦ υἱοῦ
σου ἐν παντὶ φρουρουμένοι ^πκατὰ χρεὸς
σε πάντες ^Δεὐ σε βῶς μεγαλυνομε ^πἐ ἐν ^π

σε Υι ε Θε ου ε λε η σον η μας

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Κύριε, κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, Σταυρῷ σε προσήλωσαν, καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοι προσήνεγκαν, ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Κύριε δόξα σοι.

  Κυ ρι ε κα τε κρι ναν σε Ι ου δαι

οι οι θα να τω την ζω ην τω ων α παν των

οι την Ε ρυ θραν ρα βδω πε ζευ σαν τες σταυ

ρω σε προ ση λω σαν και οι εκ πε ε ε

τρας με λι θη λα σαν τες χο λη η ην σοι

προ ση νεγ καν ⁶ αλλ ε κων υ πε μει νας ι να
η μας ε λε ευ θε ρω σης ^Δ της δου λει ας του
εχ θρου Κυ ρι ε δο ο ζα σοι οι ⁶ ^Δ

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἑλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή

Ἡ μόνη ἄμωμος Ἀμνάς, Θεοτόκε Παρθένε, τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἄγνων, σαρκωθέντα ὀρώσα, κρεμάμενον ἐθελουσίως ἐν Σταυρῷ, ἐκραύγαζες Κόρη, ἐν δάκρυσι πικροῖς· Ὑῖέ μου ἀνεξίκακε, ὕμνῳ σου τὴν φρικτὴν, πᾶσαν οἰκονομίαν.

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Σήμερον τὸ προφητικόν, πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις της Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

^χ ^Μ ^Δ
^Δ **Σ**η με ρον το Προ φη τι κον πε πλη ρω

ται λο γι ον ι δου γαρ προ σκυ νου μεν εις
τον το πον ου ε στη σαν οι πο ο δεσ σου Κυ ρι
ε και ζυ λου σω τη ρι ας γευ σα με νοι
των εξ α μαρ τι ας κακων ε λευ θε ρι ας ε
τυ χο μεν πρε σβει αις της Θε ο το κου μο ο
νε φι λαν θρω πε ε

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις, δι’ αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

 Ο Σταυ ρος σου Κυ ρι ε η γι α σται
 εν αυ τω γαρ γι νον ται ι α μα τα

τοῖς α σθενοῖσιν ἐν α αμαρτίαις ^{6.} δι' αὐ
τοῖς προσιπτομένοις λεησθημασ ^{6.}

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Σ**ταυροθετοκίον

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, ἡ Παρθένος καὶ
Μήτηρ, τοῦ ἄνευ πάθους ἐξ αὐτῆς, ὑπὲρ νοῦν
σαρκωθέντος, ἐκραύγαζε δακρυρροοῦσα
μητρικῶς· οὐ φέρω σε νεκρὸν κρεμάμενον ὄρα,ν,
πνοὴν τὸν παρεχόμενον, τοῖς ζῶσιν ἐπὶ γῆς, ὦ
Υἱὲ καὶ Θεέ μου.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα ἕτερα

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ

Σταυρὲ δαιμόνων ὀλετήρ, ἱατρὲ τῶν
νοσοῦντων, ἰσχύς καὶ φύλαξ τῶν πιστῶν,
Βασιλέων τὸ νίκος, τὸ καύχημα τῶν Ὁρθοδόξων
ἀληθῶς, τὸ στήριγμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ
Χριστοῦ, γενοῦ ἡμῖν ἀσφάλεια, καὶ τεῖχος καὶ
φρουρός, ξύλον εὐλογημένον.

Μαρτυρικὸν

Στιχ. **Θ**αυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Φῶς δικαίοις διὰ παντός· οἱ γὰρ Ἅγιοι ἐν
σοὶ φωτισθέντες, καταλάμπουσιν ἀεὶ ὡς
φωστῆρες, λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες, ὧν ταῖς
εὐχαῖς, σὺ φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε, καὶ σῶσόν
με.

Μαρτυρικὸν ^χ ^Δ Φως δι και αι αι οis δι α παντος
οι γαρ Α γι οι εν σοι φωω τι σθεν τες κα
τα λαμ που σιν α ει ω ως φω στη ρες ⁶ λυ
χνον α σε βων σβε σαν τες ^ν ων ταις ευ χαις συ φω
τι εις λυ χνον μου ^Δ Κυ ρι ε και σω σο ον
με ε ⁶

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκίον

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου,
μὴ ἐγκαταλίπης με, ἀνθρωπίνη προστασία, μὴ
καταπιστεύσης με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ
ἐλέησόν με.

Πα να γι α Θε ε ο το κε τον χρόνον
της ζω η η ης μου μη εγκα τα λι πης με
αν θρω πι νη προ στα σι α μη κα τα πι
στευ σης με αλλ αυ τη αν τι λα βου και
ε λε ε η σον με

Ἀναγινώσκεται Ὁ Ν΄ ψαλμός.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'

Κανὼν Σταυρώσιμος,

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. β'

Ὁ Εἰρμός

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι,
διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆν ἔκρυψαν, τῶν
σεσωσμένων οἱ Παῖδες, ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ
νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδόξως γάρ
δεδόξασται.

Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣

Κυματι θαλασσης τον κρυψαντα
παααλαι διωκτην τυραννον υπο
γην εκρυψαν των σεσωσμενων οι παιδες
αλλ ημεις ως αι νεανιδες τω Κυρι
ω ασωμεν εν δοξωσ γαρ δε εδοοξα
σταιαι

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

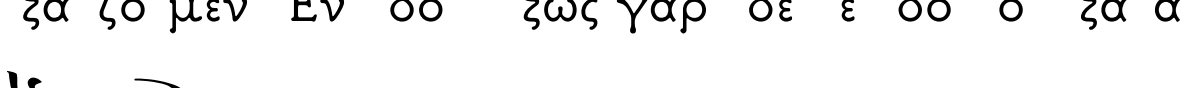
Πάθει σου τιμίω, τὴν ἀτιμασθεῖσαν φύσιν
ἐτίμησας, τῆς ἀνθρωπότητος· διὸ τιμῶντές σε
φόβω, μεγαλύνομεν τὸ κράτος σου, καὶ πιστῶς
δοξάζομεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

 Παθει σου τιμιω την ατι

 μασθεισαν φυσιν ετιμησας της ανθρωπο

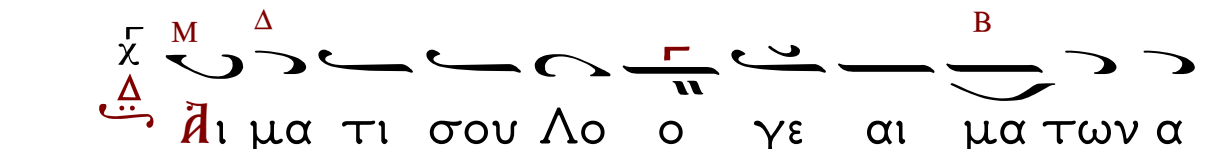
 τητος δι ο τιμωντεες σε φοβω με

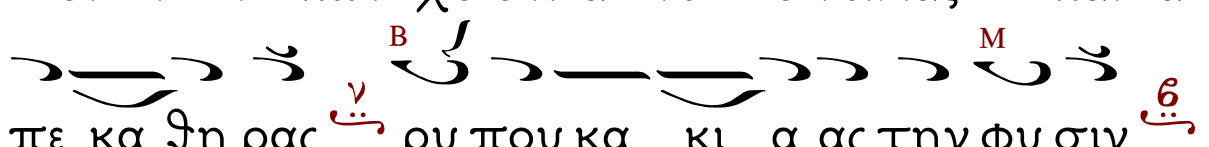
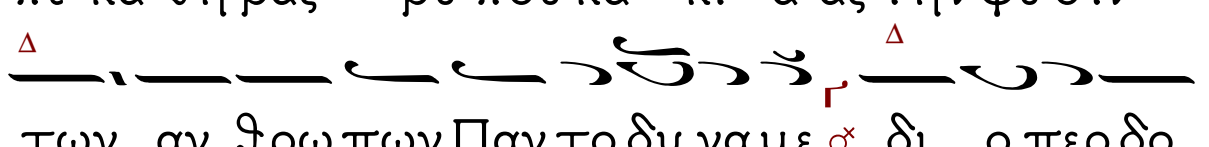
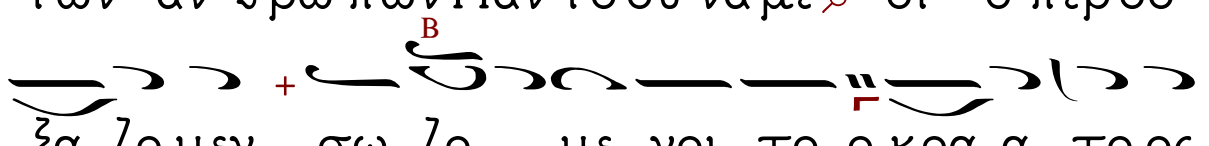
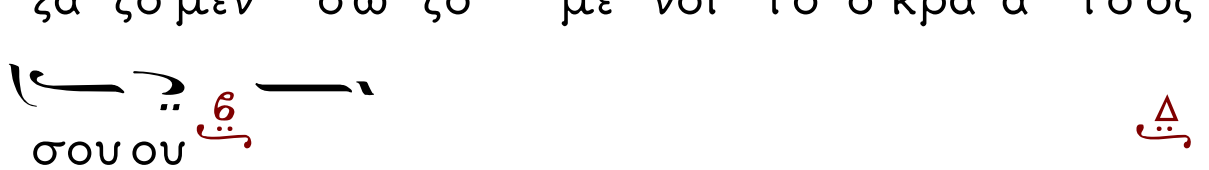
 γαλυνομεντοκρατοςσου και πιστωςδο

 ξαζομεν Ενδοξως γαρ δε εδο οξαα

 σταιαι

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αἵματί σου Λόγε, αἱμάτων ἀδίκων χύσιν
ἀνέστειλας, καὶ ἀπεκάθηρας, ῥύπου κακίας τὴν
φύσιν, τῶν ἀνθρώπων Παντοδύναμε· διό περ
δοξάζομεν σωζόμενοι τὸ κράτος σου.

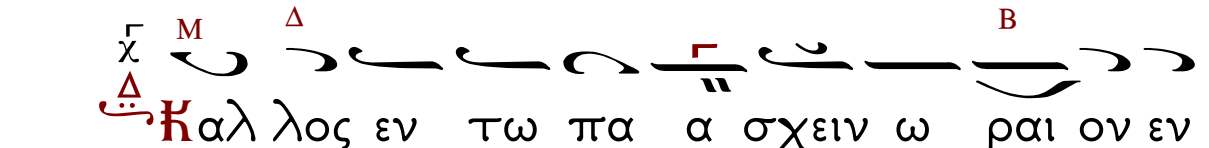
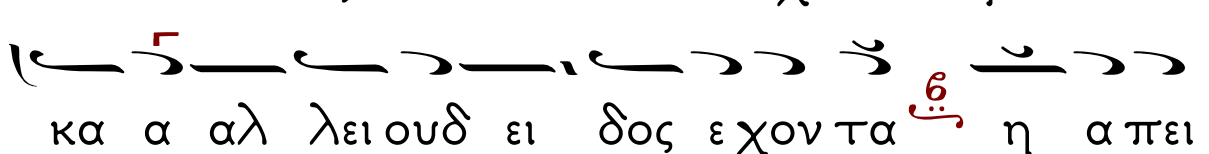

 Αἱ μα τι σου Λο ο γε αι μα των α

 δι ι ι κων χυ σιν α νε στει λας και α

 πε κα θη ρας ρυ που κα κι α ας την φυ σιν

 των αν θρω πων Παν το δυ να με δι ο περ δο

 ξα ζο μεν σω ζο με νοι το ο κρα α το ος

 σου ου

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κάλλος ἐν τῷ πάσχειν ὥραϊον ἐν κάλλει,
 οὐδ' εἶδος ἔχοντα, ἡ ἀπειρόγαμος, κατανοοῦσά
 σε Κόρη τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα,
 μητρικῶς ἠλάλαζε, καὶ πόθῳ σε ἐδόξαζε.

 Καλ λος εν τω πα α σchein ω ραι ον εν

 κα α αλ λει ουδ ει δος εχον τα η απει

ρο γαμος ^γ κα τα νο ^Β ου σα α σε Κο ρη ^Μ των ^Δ
 πι στων το ^Δ ε γκα λω πι σμα ^Γ μη τρι κως η
 λα λα ζε ^Β και πο θω σε ⁺ ε ε ⁺ δο ο ^Γ ζα α
 ζε ε ^Δ

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου,
Ὡδὴ α΄ . Ἦχος πλ. β΄ . Ὡς ἐν ἡπείρῳ

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς φανοτάταις ἀκτῖσι ταῖς τοῦ Χριστοῦ,
ἀστραφθεῖς Θεότητος, κατὰ μέθεξιν σοφέ, φῶς
ῥάθης δεύτερον πιστούς, ἱερῶς φωταγωγῶν,
ἔνδοξε Φίλιππε.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ὁ ὑπερούσιος Λόγος οὐσιωθείς, ὅλον τὸ
ἡμέτερον, ἱερὸν σε Μαθητὴν, ἱερῶς προβάλλεται
Σοφέ, ἀνιέρου σκοτασμοῦ, ἔθνη λυτρούμενον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Τῇ τῶν χειρῶν ἐπιθέσει τῶν ἱερῶν,
Μαθητῶν ἐκλέλεξαι, σὺν Στεφάνῳ καὶ λοιποῖς,
ἱερὸς Διάκονος ὡς ὢν, πλήρης Πνεύματος Θεοῦ,
πάνσοφε Φίλιππε. **Θεοτοκίον**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα δημιουργῶν, ὡς
αἰτίαν ἔσχε σε, τῆς σαρκώσεως αὐτοῦ,
Θεομητορ ἄχραντε, διό, κατὰ χρέος οἱ πιστοί, σὲ
μακαρίζομεν.

Κανών β΄, Ὡδὴ α΄, τοῦ Ὁσίου
Ἦχος πλ. β΄
Ὡς ἐν ἡπείρῳ

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν τῆς ἐμῆς διανοίας ταῖς σαῖς λιταῖς ,
ζόφον ἐξαφάνισον, Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ, ὅπως
μέλπω ἔνδοξε τὴν σὴν, φωτοφόρον ἑορτὴν,
Πάτερ Θεόφανες.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θεϊκαῖς λαμπηδόσι τὴν σὴν ψυχὴν,
αὐγασθεὶς Θεόφανες, τῶν παθῶν τὰς ἡδονάς,
ἐγκρατείας ἔφλεξας πυρί, μελωδῶν εἰλικρινῶς·
Ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ.

Δόξα...

Οἶά περ ἄνθραξ ἐν κόσμῳ ἐκ τῆς Σιών,
ἀνατείλας δέδειξαι, καὶ κατέφλεξας πυρί,
ἐξαφθεὶς ἐν Πνεύματι Θεοῦ, τῶν αἱρέσεων
Σοφέ, τὴν ὕλην ἄπασαν.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Φαινοτάταις ἀκτῖσι τοῦ σοῦ Υἱοῦ,
Θεοτόκε φώτισον, τὴν ζοφώδη μου ψυχὴν, καὶ
παθῶν τὸν τάραχον τῇ σῇ, μεσιτείᾳ πρὸς τὸν
Θεόν, κόπασον Δέσποινα.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ' ᾠχος πλ. β'
Ὁ Εἰρμὸς

Κὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα παῖσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἥ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῷ συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα.

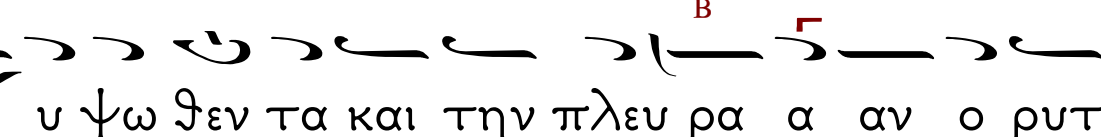
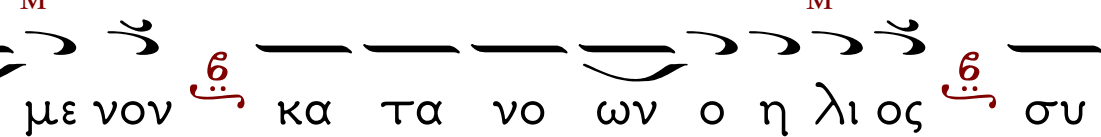
ἡ γὰρ ἐκείνη ἡ πόλις οὐκ ἔσται ὡς
 ἡ Σόδομα καὶ ἡ Γόμορρα, ἃς ἐκείνη
 ἡ πόλις οὐκ ἔσται ὡς ἡ Σόδομα καὶ ἡ
 Γόμορρα, ἃς ἐκείνη ἡ πόλις οὐκ ἔσται
 ὡς ἡ Σόδομα καὶ ἡ Γόμορρα, ἃς ἐκείνη
 ἡ πόλις οὐκ ἔσται ὡς ἡ Σόδομα καὶ ἡ
 Γόμορρα, ἃς ἐκείνη ἡ πόλις οὐκ ἔσται

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα παῖσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἐν ξύλῳ ὑψωθέντα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, κατανοῶν ὁ ἥλιος

συνεσκοτίζετο, πάντων φωτισμόν γινώσκων σε.

 ε τον ε πι ι υ δα των κρε μα

 σαν τα πα σαν την γην α σχε τως εν ζυ λω

 υ υ ψω θεν τα και την πλευ ρα α αν ο ρυτ

 το με νον κα τα νο ων ο η λι ος συ

 νε σκο τι ζε το παν των φω τι σμον γι

 νω σκων σε ε

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τέτρωταί σου τοῖς ἥλοις, μακρόθυμε ὁ
 Παραδείσω πάλαι τρώσας Ἀδὰμ κακοῦργος,
 καὶ πληγωθεὶς ἀνιάτρευτος, εἰς τὸν αἰῶνα
 ἔμεινε, πιστοὶ δὲ εὖρομεν, πάντων τῶν
 τραυμάτων ἴασιν.

^Γ ^Δ ^Β ^Ν ⁶
 Τε τρωται σου ου τοις ηλοις μα κρο
 θυμε ο Πα ρα δει σω πα α α λαι τρωσας
 Α δα αμ κα κουρ γος και πλη γω θεις α νι
 α τρευ τος εις τον αι ω να ε μει νε
 πι στοι δε ευ ρο μεν παν των των τραυ μα
 των ι α σιν

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ὡς ἔβλεψας
 τιτρωσκόμενον λόγχῃ, ἐτρώθης τὴν καρδίαν,
 Ὑπεραγία Πανάμωμε, καὶ θαμβουμένη ἔλεγες·
 Τί σοι ἀπέδωκε, Τέκνον δῆμος ὁ παράνομος;

^Γ ^Μ ^Δ ^Β ^Ν ⁶ ^{ΒΘ} ^Μ
 Οὐ τον εκ σου ου τεχθεν τα ως ε βλε
 ψας τι τρωσκο μενον λογχη ε τρωθης τη

11-10-2024 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β΄

ην καρδιαν Υπεραγία Παναμω
με και θαμβουμενη λεγες Τι σοι α
πεδωκε Τεκνον δημος ο παρανοο
μοος

Κανών α΄,
Ὡδὴ γ΄, τοῦ Ἀποστόλου
Ἦχος πλ. β΄
Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Υἱοὺς ἐτέλεσας φωτός, τοὺς ἐν σκότει
ἀγνοίας, ἐνυπάρχοντας Μάκαρ, ἐν σημείοις
φοβεροῖς, ὡς οὐρανὸς ὑψηλός, τὴν τοῦ Λόγου,
δόξαν διηγούμενος.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Φυλῆς Ἰούδα τὸν Χριστόν, ἀνατείλαντα
μάκαρ, ἱερῶς καταγγέλλων, τῷ τῆς χάριτος
φωτί, ὑπέδειξας ὃν Μωσῆς, καὶ Προφῆται,
πάλαι προκατήγγειλαν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ἰὸν ψυχόλεθρον φυγεῖν, καὶ σωτήριον χάριν,
ὕποδέξασθαι πείθεις, μελιρρύτοις λαλιαῖς , τοὺς
ἀπωσθέντας μακράν, ἀγνωσίᾳ Φίλιππε
Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λυχνία ὥφθης μυστική, τὸ λαμπάδιον Κόρη,
περιφέρουσα ὄντως, τὸ φωτίσαν τοὺς νυκτί, τῆς
ἀγνωσίας τὸ πρίν, συσχεθέντας, ἄκρα
ἀγαθότητι.

Κανών β΄, Ὡδὴ γ΄, τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ. β΄

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δογμάτων θείας ἀστραπάς, ἐξαστράπτων
παμμάκαρ, ἐφυγάδευσας πᾶσαν, τῆς αἰρέσεως
ἀχλύν, τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ, ἀναμέλπων Ἅγιος
εἰ Κύριε.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπάρχων ἔμπλεως Σοφείας, θείου Πνεύματος
ῥοφῆς, διατρέφων πλουσίως, εὐσεβείας
γλυκασμῷ, τῷ λόγῳ τῷ ζωτικῷ, τὰς καρδίας,
τῶν προσανεχόντων σοι.

Δόξα...

Εἰς ὄρος θείων ἀρετῶν, ἀνελθὼν ἱεράρχα,
καὶ εἰς γνόφον εἰσδύσας, συνανεκράθης Θεῷ,
καὶ διανοίας πλαξίν, ἐκομίσω, νόμον τὸν τῆς
χάριτος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἰδοὺ ἡ κλιμαξ, Ἰακώβ, ἣν ἐώρακε πάλαι,
ἰδρυμένην ἐν ᾗ περ, ἐπεστήρικτο Θεός, ἡ
φωτοφόρος ἀγνή, Θεοτόκος, ῥοφῆ
παρθενεύουσα.

Ὡδὴ γ',
τοῦ Μηναίου
Ὁ Εἰρμός.
Πλ. β'

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ
στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας
σου».

Ἦχος λ' Βου

Οὐκ εστιν Ἀγιος ὡς συ Κυριε
 ο Θεος μου ο υ ψωσας το κε ρας των πι
 στων σου α γα θε και στε ρε ω σας η μας
 εν τη πετρα της ο μο λο γι ας σου ου
 ου

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος πλ. δ΄

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἐλατὴρ τῶν δαιμόνων ἀναδειχθείς, καὶ φωστὴρ τῶν ἐν σκότει ἀποφανείς, ἔδειξας τὸν Ἥλιον, ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντα, καὶ ναοὺς εἰδώλων, συντρίψας ἀνήγειρας, ἐκκλησίας Μάκαρ, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν θείαν σου μνήμην, πιστῶς ἐορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Ὡ Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου

Τῷ τῆς χάριτος λόγῳ τὰς ἀκοάς, τῶν πιστῶν ἐνηδύνων ταῖς διδασκαίς, ταῖς σαῖς Παναοίδιμε, ἐτροπώσω τὸν τύραννον, καὶ καλῶς τὸν δρόμον, τελέσας τῆς πίστεως, ἐπὶ τέλει δόξης, Μαρτύρων ἡξίωσαι· ὅθεν κατὰ χρέος, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, τιμῶμεν αἰοίδιμε, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, Θεοφόρε Θεόφανες. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

τῶ εὐ δι ὠ λι με νισου προσ δρα μων
βο ὠ σοι α να γα γε εκ φθο ρας την ζω ην
μου πο λυ ε λε ε ε ε

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου

Ἦχος δ΄

Ἐπεφάνης σήμερον

Ανεφάνης Ὅσιε, τῇ Ἐκκλησίᾳ ὥσπερ ἄλλος ἥλιος, ταύτην φωτίζων ἀστραπαῖς, τῶν σῶν δογμάτων Θεόφανες, ὡς θυηπόλος, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν

Συναξάριον

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων.

Στίχοι

Ὡν περ διηκόνησας ἐν γῇ πραγμάτων,

Ἐν οὐρανοῖς Φίλιππε μισθὸν λαμβάνεις.

Λειτουργὸς λάβε μισθὸν ἐν ἐνδεκάτῃ γε Φίλιππος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφάνους, ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ.

Στίχοι

Ὁ Γραπτὸς ἐν γῇ τὴν θέαν Θεοφάνης,

Καὶ κλησὶν ἐστὶν ἐκθανὼν Γραπτὸς πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ζηναΐδος καὶ Φιλονίλλας τῶν αὐταδέλφων.

Στίχοι

Εἰρηνικῶς ὑπνωσαν εἰρήνης φίλοι,
Ἡ Φιλονίλλα Ζηναῖς τε αἱ δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Νεκταρίου,
Ἀρσακίου καὶ Σισινίου.

Στίχοι

Ὁ Νεκτάριος οὐ τὸ τοῦ μύθου Λόγε,
Ἀληθινὸν δέ, σῆς τρυφῆς νέκταρ πίνει.
Τὸν Χριστὸν ἐν γῇ Ἀρσάκιος δοξάσας,
Πρὸς αὐτὸν ἐλθὼν, ἀντεδοξάσθη πλέον.
Ἀσινὲς ἦραν πνεῦμα τὸ Σισινίου,
Οὐ συνιασθὲν μηχαναῖς τῶν δαιμόνων.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλεται

ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ΄Ωδῆς τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. β΄ . Ὁ Εἰρμὸς

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νόμων πατρώων οἱ μακαριστοί, ἐν
Βαβυλῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος
κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ

συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἔχωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ

νου μεν τον Κυ ρι ον

Καταβασία. Νο μων πα τρω ω ων οι μα

κα ρι στοι εν Βα βυ λω νι νε ε ε οι προ

κιν δυ νευ ον τες βα σι λευ ον τος κα τε

πτυ σαν προ στα γης α α λο γι στου και συ

νημ με ε νοι ω ουκ ε χω νευ θη σαν πυ

ρι του κρα τουν τος ε πα ζι ον α νε με λπο

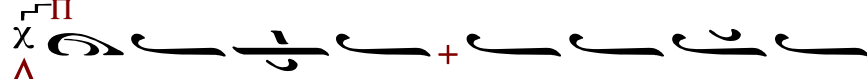
ον τον υ μνον τον Κυ ρι ον υ μνει τε ε τα

ἐρ γὰ ^Δ και υ ^Δ πε ρυ ψου ου τε ^B εις παν τας
^M του ους αι ω ^Δ ω να ^Δ α ^Δ ας

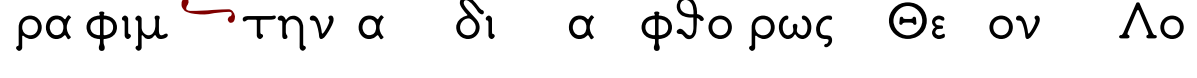
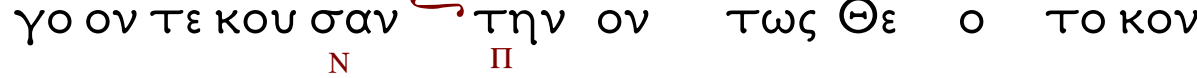
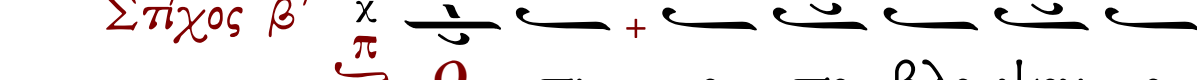
Ὁ Ἱερεύς: **Τ**ὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ
Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

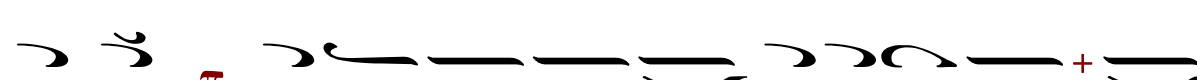
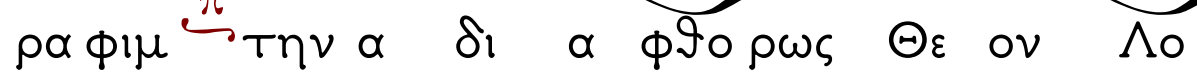
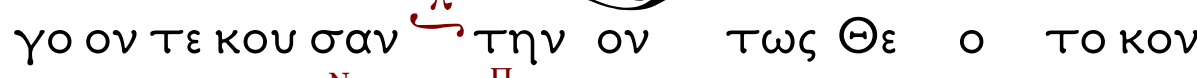
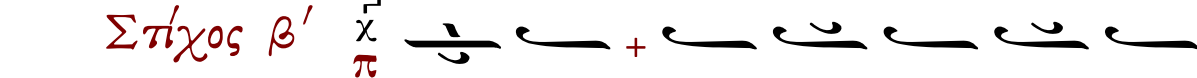
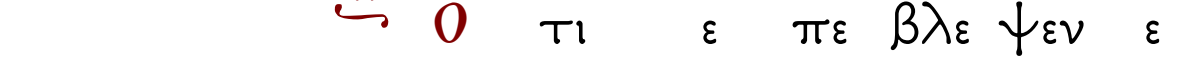
Τιμιωτέρα εἰς ἥχο β'

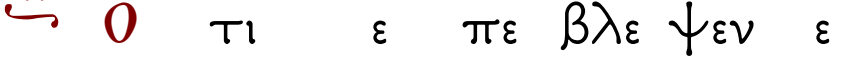
Ἦχος Β' Πά—

Στίχος: α' ^χ ^Π
^Δ Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ
^χ
μα μου ^Δ ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι

μου ^π
^Μ
^Π
^π
^π
^π
^π
^π
^π
^π
^π
^π
^π
^π

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τω σ των Σε
^π
^π
^π
^π
^π
^π
^π
^π
^π
^π

Στίχος β' ^χ ^Π
^Δ 0 τι ε πε βλε ψεν ε

πι την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ^Δ

ι δου γαρ α πο του νυν ^χ ^Δ μα κα ρι ου σι

με πα ^Μ ασαι ^Π αι γενε αι ^π

^π την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^π

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

ρα φιμ ^π την α δι α φθο ρως Θε ον ⁺ Λο

γο ον τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον ^Π

⁺ σε ε μεγα λυ νο μεν ^π

Στίχος γ' ^χ ^π ⁰ τι ε ποι η σε μοι με

γα λει α ο δυ να τος ^Δ και α γι ον

το ο νο μα αυ του ^Δ και το ε λε ος αυ

^Π
 την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε
 ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
 σε ε μεγα λυ νο μεν
^N ^Π

Στήχος ε' ^χ
 Ηα θει λε δυ να στας α πο
 θρο νων και υ ψω σε τα πει νου ους πει
 νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου
 τουν τας ε ζα πε στει λε κε νους
^Π

^Π
 την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

ρα φιμ ^π την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γο ον τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον

^N ^Π σε ε μεγα λυ νο μεν ^π

Σπῆχος στ' ^π Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ^π κα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η

μων ^Δ τω Α βρα αμ ^Δ και τω σπερμα τι αυ του

ε ως αι ω ω νος ^π

^π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^π

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

ρα φιμ ^π την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

 γο ον τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον
^N ^Π
 +
 σε ε μεγα λυ νο μεν ^π την ον τως Θε ο
⁺

 το κον σε ε μεγα λυ νο μεν ^π

Εἴτα ψάλλεται ἡ θ' ὥδή τοῦ Μηναίου

Ἦχος β'.

Ὁ Εἰρμός

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς
 ἀξίαν, ἱλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν
 σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν
 δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον
 ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ
 μεγαλύνομεν».

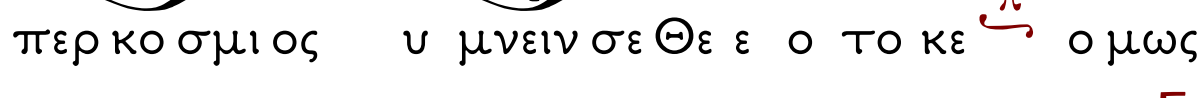
Εἴτα ψάλλεται

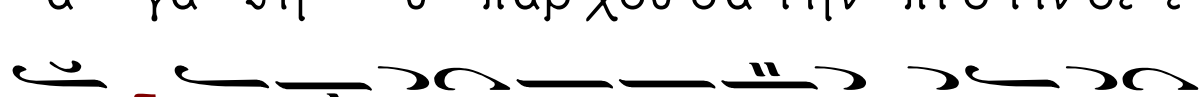
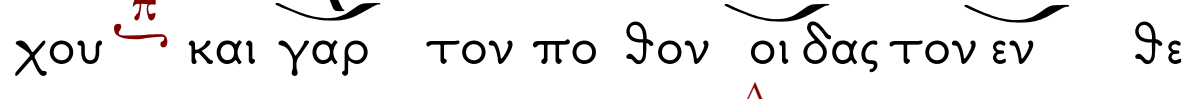
ἡ θ' ὥδή τῶν Καταβασιῶν.

Ἦχος Πα

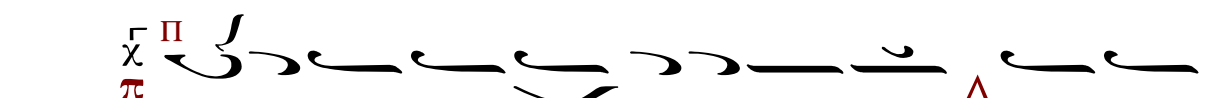
^π ^χ ^M
^π
 Ἀ πο ρει πα α σα γλω σσα ^π ευ φη μει
⁺

 ει ν προς α ξι ι αν ^π ι λι γ γι α δε νους και υ

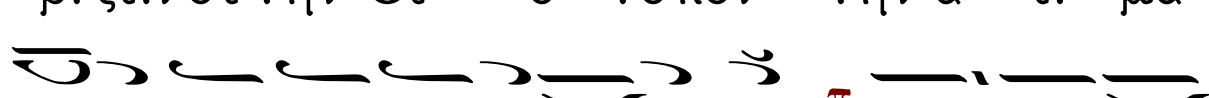

 περ κο σμι ος υ μνειν σε Θε ε ο το κε ο μως

 α γα θη υ παρ χου σα την πι στιν δε ε

 χου και γαρ τον πο θον οι δας τον εν θε

 ον η μων συ γαρ Χρι στι α νων ει προ

 στατις σε ε μεγα λυ νο μεν

Ἦχος Πα

 Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα

 ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα

 κα ρισ τον και πα να μω μη τον και μη τε

 ρα του Θε ου η μων την τι μι ω τε ραν

 των Χε ρου βιμ και εν δο κο τε ραν α συ γ

11-10-2024 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β΄

κρί ^Πι τω ως των Σε ρα φιμ ^πτην α δι α φθο
ο ρως Θε ον ³Λο γο ον τε κου σαν ^πτην ον τως
Θε ο το κον σε ε μεγα λυ νο με ^πε εν

Ἐξαποστειλάρια

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ: Ἦχος β΄

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης. Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός, Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β΄ . Τοῖς Μαθηταῖς

Ἰθυτενεῖς ποιούμενος, ὁ Κανδάκης Εὐνοῦχος, τὰς τρίβους ἐπὶ ἄρματος, Ἡσαΐου τὴν βίβλον, ἀναγινώσκων ἠπόρει, ὃν ὁ Φίλιππος φθάσας, ὑπὸ τοῦ θείου Πνεύματος, τῶν ἀπόρων τὴν λύσιν, μυσταγωγεῖ, καὶ βαπτίσας, κήρυκα ἀποστέλλει, τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, πάση Αἰθιοπία.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, καὶ Θεοτοκίου

Ἦχος β΄ . Τοῖς Μαθηταῖς

Τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν βήματι, παρεστῶς ἱεράρχα, μετὰ τῆς Θεομήτορος, καὶ πανάγνου Παρθένου, ἐκδυσωπῶν μὴ ἐλλίπης, νίκην κατὰ βαρβάρων, τῷ σταυροφόρῳ Ἄνακτι, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν πάνσοφε τοῖς τελοῦσι, τὴν μνήμην σου Θεόφανες, δοῦναι τὸν Εὐεργέτην.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ΄ (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄ (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καί

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Κοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα

Ἀπόσπιχα τῶν Αἰνῶν

Σταυρώσιμα

Ἦχος λ̣ π̣ —̣ —̣ Δι

Ἐν τῷ Σταυρῷ τὴν ἐλπίδα κέκτημαι, καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενος βοῶ· Φιλάνθρωπε Κύριε, τὴν ἀλαζονείαν κατάβαλε, τῶν μὴ ὁμολογούντων σε, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

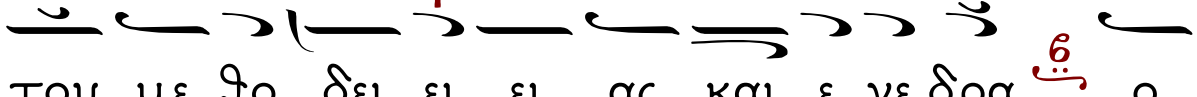
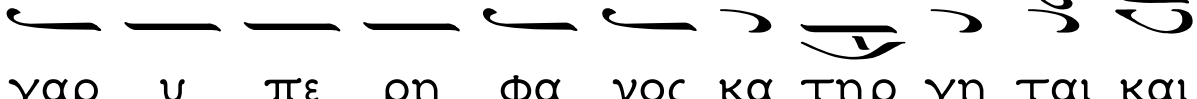
Ἐν τῷ Σταυρῷ τὴν ἐλπίδα κέκτημαι καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενος βοῶ· Φιλάνθρωπε Κύριε τὴν ἀλαζονείαν κατάβαλε τῶν μὴ ὁμολογούντων σε Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήμεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον

τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Οἱ τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι, τῷ ἐχθρῷ ἀντιτασσόμεθα, μὴ δειλιῶντες τὰς αὐτοῦ μεθοδείας καὶ ἐνέδρας· ὁ γὰρ ὑπερήφανος κατήργηται, καὶ καταπεπάτηται, τῇ δυνάμει τοῦ ἐν ξύλῳ, προσπαγέντος Χριστοῦ.

 4. **Ο**ι τω Σταυ ρω τει χι ζο με νοι τω εχ θρω

 αν τι τας σο με θα 6. μη δει λι ων τεσ τας αυ

 του με θο δει ει ει ας και ε νε δρα 6. ο

 γαρ υ πε ρη φα νος κα τηρ γη ται και

 κα τα α πε πα τη ται 6. τη δυ να α μει του

 εν ζυ λω προσπα γε εντος Χριστου ου 6.

Στίχ. β΄. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικὸν
Ἦχος πλ. β΄

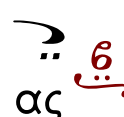
Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων σου, πᾶσα ἡ κτίσις ἐορτάζει, οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

 Κυ ρι ε εν τη μνη μη των Α γι ων σου

 πα σα η κτι σις ε ε ορ τα ζει οι ου ρα

 νοι α γα λ λ ο ν τ αι σ υ ν τ ο ι ο ις Α γ γ ε λ ο ις και η

 γ η ε υ φ ρ α ι ν ε τ αι σ υ ν τ ο ι ο ις α ν θ ρ ω π ο ις αυ

 τ ω ν τ αις πα ρ α κ λ η σ ε σ ι ν ε λε η σ ο ν η μα

 ας

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκίον
Τριήμερος ἀνέστης...

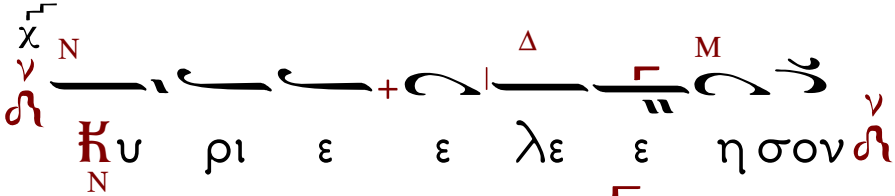
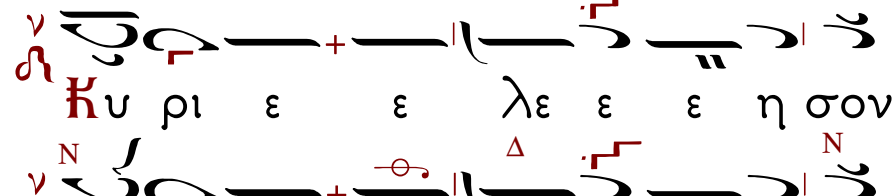
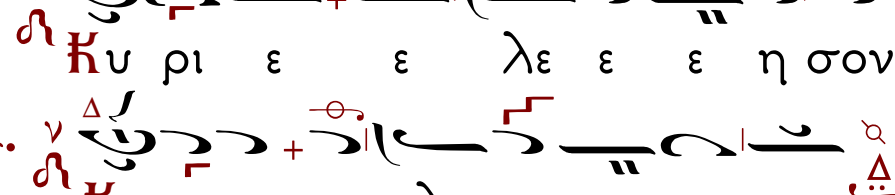
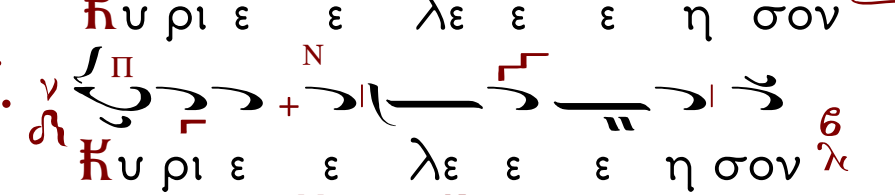
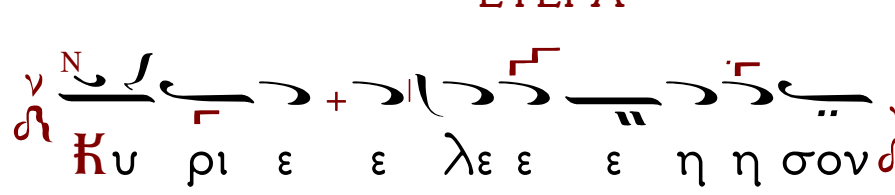
Επάγην μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ καὶ νενέκρωμαι, καὶ ἐν τάφῳ κατετέθην ὡς θνητός,

ἀλλ' ὥς Θεὸς ἐν δόξῃ, Μήτηρ ἀγνή Παρθένε,
πάλιν ἀνίσταμαι τριήμερος.

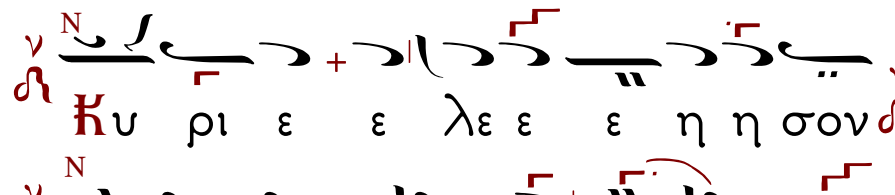
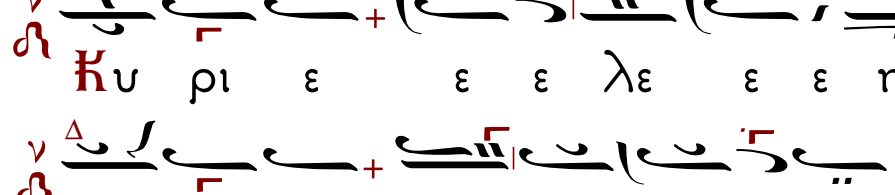
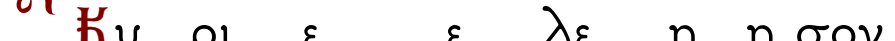
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

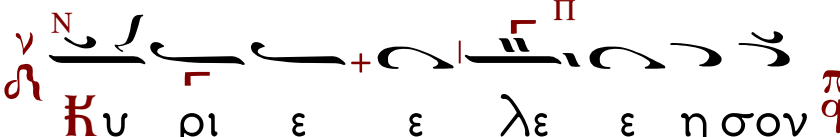
Ἦχος λ' δι Νη

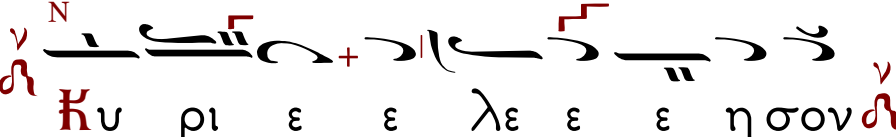
1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

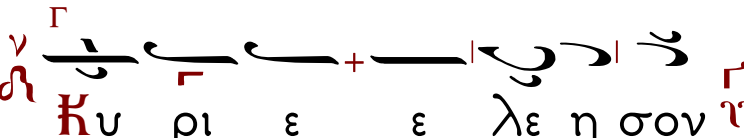
ΕΤΕΡΑ

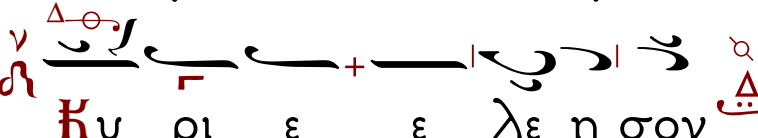
1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

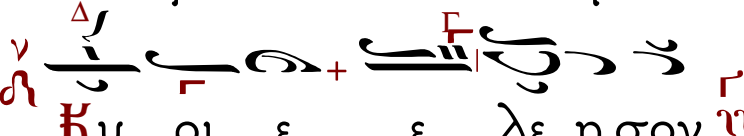
4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

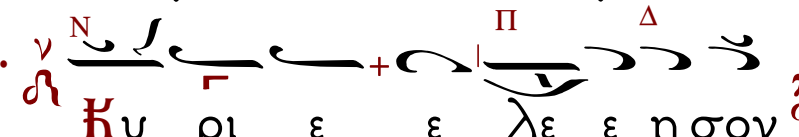
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

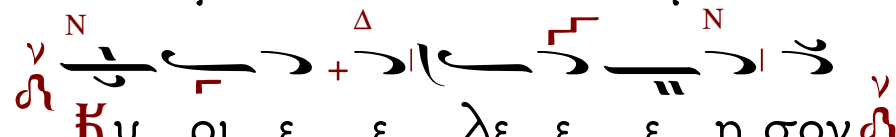
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

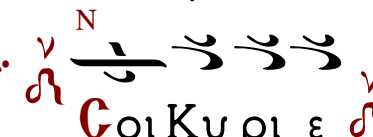
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Γοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Δι

μη ην

Στίχ. α΄ γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. β΄ Του α ναγ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυ κτα

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

Στίχ. γ' 0 τι ευ φρα νας με Κυ ρι

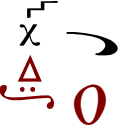
ε εν τοις ποι η μα σι σου και εν

τοις ερ γοις των χει ρων σου α γαλ λι α

σομαι

 1 αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

Στίχ. δ' 0 τι ευ θυς Κυ ρι ος ο

Θε ος η μων και ουκ ε στιν α δι κι

α εν αυ τω

 1 αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον η μας

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον. ^χΤαῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

το οκου ^ζΣωτερ σωσον η μα ^αας

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος ^ΘΔι

^Δμη ην

Στίχ. α' ^χΟ Κυριος ε βασι λευ

σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυριος δυ να μιν και

πε ρι ε ζω σα το

^χΠρεσβειαις των α γιων σου ^Βσωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. β' και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη

σε ται

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. γ' θαυ μα στοι οι με τε ω

ρι σμοι της θα λασ σης θαυ μα στος εν υ

ψη λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. δ' ^Γ ^Δ
⁶ Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφο δρα ^Δ τω οι κω σου πρε πει

α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη

τα η με ρων ^Δ

^Δ ^Β
^Δ Πρε σβει αις των α γι ων σου ^Δ σω σον η

μας Κυ ρι ε ⁶

^Δ ^Γ
^Δ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι ^Δ

^Δ
^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι αι ω νων Α μην ^Δ

^Μ
^Δ Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος

του Θε ου ^Δ α θανατος υ πα α α αρχων
⁶ και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν ^Δ σαρ κω θη
 ναι ^{ζ'} εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε επτως ε
 αν θρω πη σας ⁶ σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο
 Θε ος ^Δ θα να ατω ω θα να τον πα τη σας ^χ
 ει εις ων ^χ ^{ζ'} της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν δο
 ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α γι ω
 Πνευ μα τι ⁶ σω σον η μα α ας ^Δ

Ἀντίφωνο Γ΄

Ἀντίφωνο Γ΄
Ἦχος Δι

Στιχ. α΄
Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε
ω τω Σω τη ρι η μων

ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου
εν Α γι οis θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου ι α

Στιχ. β΄
Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου

εν Α γι οis θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Στιχ. δ' ^χ Ο τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χριστω ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οis θ αυ μα στος ψα λλον τας
Σοι αλ λη λου ι α
Ἀπολυτίκιον

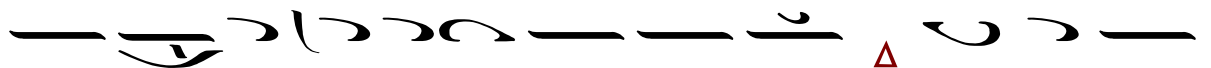
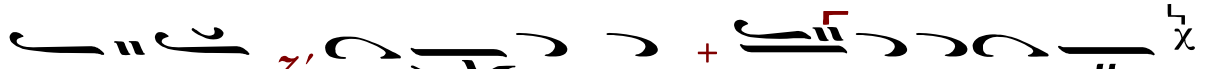
Κοντάκιον. Ἦχος δ'
Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ' Ἀ'

Ἰ
Ἄ
Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

 μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει

 ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο

 ο ον

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου,

ἐνὸς τῶν ἐπτὰ Διακόνων,

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Ύψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα

8:26-39

Ἀδελφοί, Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἄγγελος Κυρίου ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον λέγων· Ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος. Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Αἰθίοψ εὐνοῦχος δυνάστης Κανδάκης τῆς βασιλίσσης Αἰθιόπων, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, ὃς ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἦν τε ὑποστρέφων καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἅρματος αὐτοῦ, καὶ ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν. Εἶπε δὲ τὸ Πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ· Πρόσελθε καὶ κολλήθητι τῷ ἅρματι τούτῳ. Προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ εἶπεν· Ἄρά γε γινώσκεις

ὁ ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ εἶπε· Πῶς γὰρ ἂν δυναίμην, ἐὰν μή τις ὁδηγήσῃ με; Παρεκάλεσέ τε τὸν Φίλιππον ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ. Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν ἦν αὕτη· «Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· καὶ ὡς ἄμνός ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη· τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται; Ὅτι αἶρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ». Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ εἶπε· Δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τοῦτο; Περὶ ἐαυτοῦ ἢ περὶ ἐτέρου τινός; Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν, ἦλθον ἐπὶ τι ὕδωρ, καὶ φησιν ὁ εὐνοῦχος· Ἴδου ὕδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι; Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος· Εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἔξεστιν. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε· Πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ ἐκέλευσε στῆναι τὸ ἄρμα, καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὃ τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος, καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, Πνεῦμα Κυρίου ἤρπασε τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν

αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος· ἐπορεύετο γὰρ τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων.

Ἀλληλούϊα Ἦχος α΄

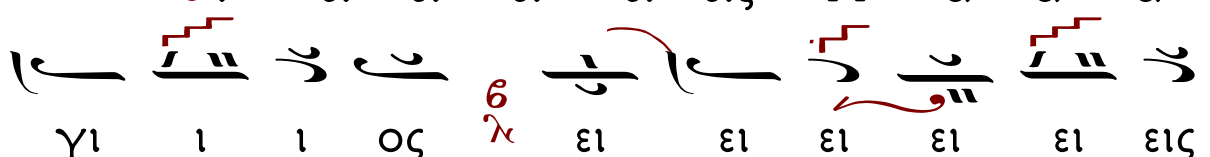
Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω
ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

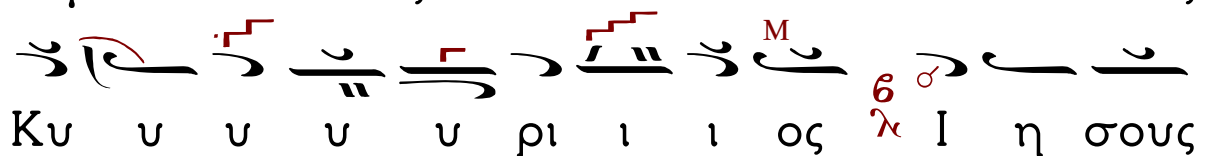
Ἦχος Γ΄τος

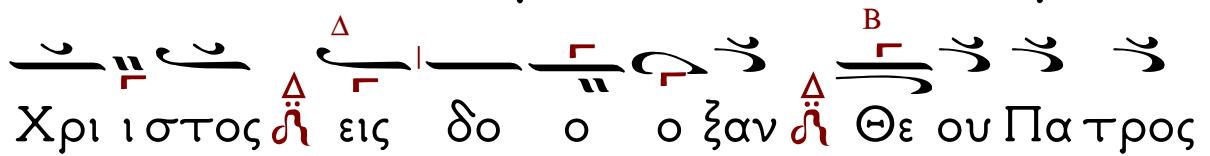
 Α α α α

 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς

 Α α α α

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος

 Ι η σους

 Χρι ι στος εἰς δο ο ο ζαν Θε ου Πα τρος

 Α α μην

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣^ρ ^πχ̣^π ^πα̣ α̣ α̣ νες Α̣ α̣ α̣ φες ^χϛ̣ Συγ
 χω̣ ω̣ ρησον Ο̣ Θε̣ ε̣ ε̣ ος ^χϛ̣ Τα Πα
 ρα̣ α̣ πτωω̣ μα̣ α̣ τα̣ Η̣ μων ^πϛ̣ Τα
 Ε̣ κου̣ ου̣ σι̣ ι̣ ι̣ α̣ ^χϛ̣ τα̣ α̣ κου̣ ου̣
 ου̣ σι̣ ι̣ ι̣ α̣ ^πϛ̣ τα̣ εν̣ γνω̣ ω̣ ω̣ σει̣ ^χϛ̣ και̣ τα̣
 εν̣ α̣ γνοι̣ οι̣ οι̣ οι̣ οι̣ οι̣ οι̣ α̣ ^πϛ̣ τα̣ α̣
 εν̣ νυ̣ υ̣ κτι̣ και̣ ε̣ ε̣ εν̣ η̣ η̣ με̣ ε̣
 ε̣ ε̣ ρα̣ ^χϛ̣ τα̣ κα̣ τα̣ νουν̣ ^{ζ'}η̣ και̣ δι̣ α̣ ανοι̣ οι̣
 αν̣ ^Δϛ̣ τα̣ πα̣ αν̣ τα̣ η̣ μιν̣ συγ̣ χω̣ ω̣ ω̣ ρησον
^πϛ̣ ως̣ α̣ γα̣ θ̣ ο̣ ος̣ και̣ αι̣ αι̣ φι̣ λα̣ α̣ α̣
 α̣ αν̣ θ̣ ρω̣ ω̣ ω̣ πο̣ ο̣ ο̣ ος̣ ^πϛ̣

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

$$\tilde{\chi}_0 \propto \lambda \dot{\varphi} \quad \Pi \propto$$

$\overline{\chi}$ π ρ χ ρι στε ε το φως το α λη θι νον $\dot{\chi}$ $\dot{\rho}$ το

φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο

ον παν τα α αν θρω πον ερ χο ο ο με

ἦ ἰδοὺ ἔρχομαι καὶ ποιήσω
 vov ei eis to on ko o o o o o o

σμον^π_q ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η

μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω

ΠΟΥ ΟΥ ΟΥ ΟΥ ΣΟΥ
ΠΟΥ ΟΥ ΟΥ ΟΥ ΣΟΥ

ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο

ο σι ι ι τον και κα τε ευ ου υ υ

υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ε εν το ο ο λωω ω ων σου ^π
^κ πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^π ^χ και πα αν τω ων
 σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

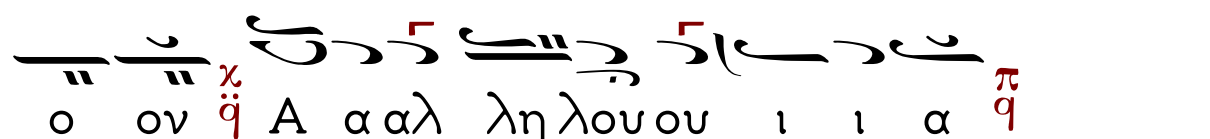
Κοινωνικόν

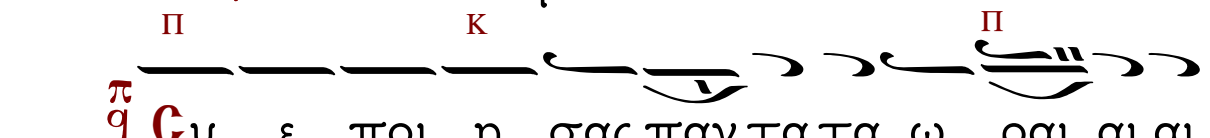
Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

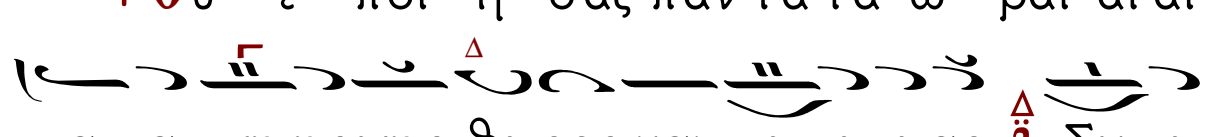
Ἦχος Δι' ΑΓΙΑ

ἤ
ση μει ω ω θη η η εφ η μας
το φω ω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υυ υ υ νην λεις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
α α α

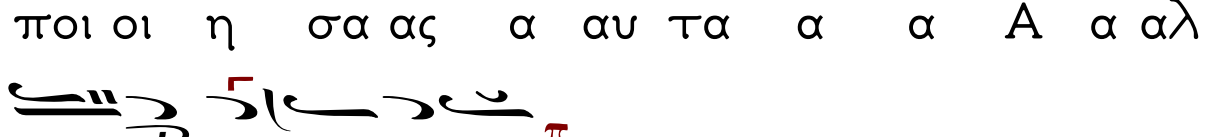
να α μείνεις σου την θά α α λα α α ασ
 σαν σου νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας
 των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το
 ο ος Α αλ λη λου ου ου ι α
 ου δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α αρ ρους συ ε ζη ρα ανας πο τα μου
 ου ους Η η η θ α αμ Α α αλ λη
 λου ου ι ι α
 η ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η
 ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τηρ
 τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ο

 ο ον ^Π Α α α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι α ^Π

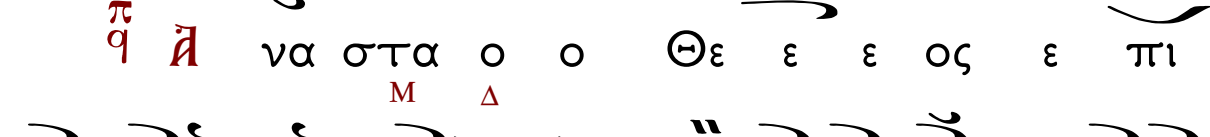

^Π **Γ** υ ε ποι η σ α ς π α ν τ α τ α ω ρ α ι α ι α ι

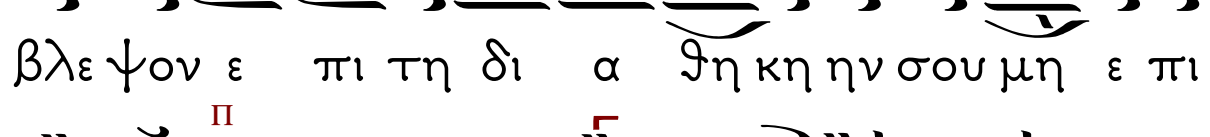

 α α τ η ς γ η ς θ ε ρ ο ς κ α ι ε ε ε α ρ ^Δ **Σ** υ ε

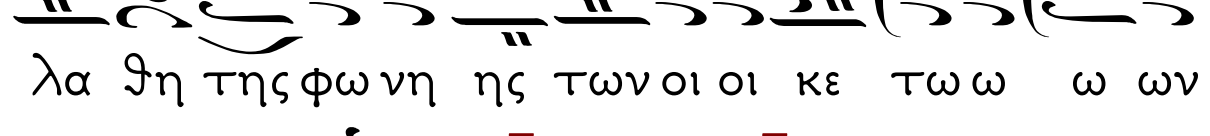

 ποι ο ι η σ α ς α α υ τ α α α Α α α λ

 λ η λ ο υ ο υ ι ι α ^Π

^Κ ^Π **Α** ν α σ τ α ο ο Θ ε ε ε ο ς ε π ι

 β λ ε ψ ο ν ε π ι τ η δι α θ η κ η η ν σ ο υ μ η ε π ι

 λ α θ η τ η ς φ ω ν η ς τ ω ν ο ι ο ι κ ε τ ω ω ω ω ν

 σου ου ου ^Π Α α α λ η ο υ ο υ ι ι α ^Π

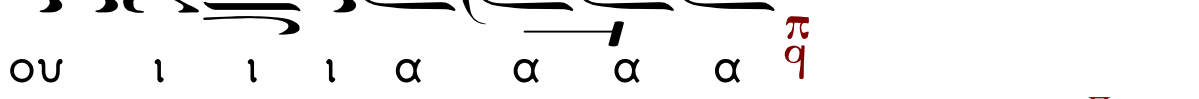
α α α ^πq
 Π
^πq Cυ ε κρα ται ω σας εν τη δυ
 Δ K
 να α μειει σου την θα α α λα α α ασ
 Δ
 σαν ^κq συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα
 λας των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α
 το ο ος ^κq Α α αλ λη η η λου ου
 ι ι ι α α α α ^πq
 K
^πq Cυ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 Δ Π
 μα α αρ ρους ^κq συ ε ζη ρα α νας πο τα
 μου ου ους Η η η η θα α αμ ^κq Α α αλ
 λη η η λου ου ι ι ι α α α α ^πq

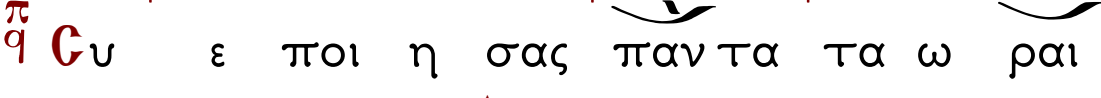

 η ε στι ιν η η η με ε ε ρα και

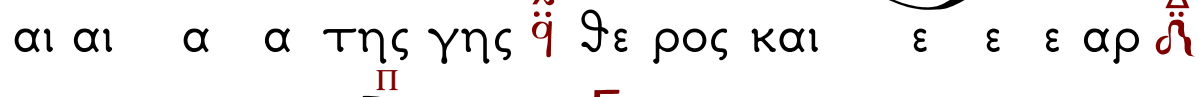

 ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ

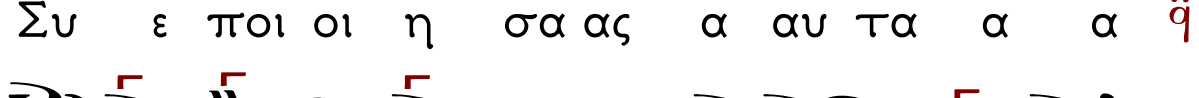

 κα τηρ τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι

 ι ι ο ο ον Α α αλ λη η η λου

 ου ι ι ι α α α

 υ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι

 αι αι α α της γης θε ρος και ε ε ε αρ

 Συ ε ποι οι η σα ας α αυ τα α α

 Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

 α α α

 Ἄ να στα ο ο Θε ε ε ος ε

^Δ
 πι βλεψον + ^Μ ^Δ
 επι τη δι α θηκη ην σου ^Δ
^Π
 μη επι λα θη ^Δ της φω νη η ης των οι οι
 κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ ^q Α α αλ λη
^π ^q
 η η λου ου ι ι ι α α α α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
ἐλαβομεν Πνεύμα ἐπουράνιον
ἐυρομεν πιστὴν ἀληθινὰ διὰ τὸν Τρι
ἰαδα προσκυνουοῦντες αὐτὴν γὰρ
ἡ ἡμᾶς ἐσωσεν ἐ ἐ ἐ ἐ ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι Ἀμην ἀμην ἀμην
εἰς ἀφῆσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωήναι
ω ω νιόν

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι
ω σας η μας των α γι ων σου με τα
σχαιν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η
μας εν τω σω α γι α σμω ο λην
την η με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην
σου Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α
Αλ λη λου ου ι α α α

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.